

[Justitsministeren]

landenes visumpolitik. Justitsministeriet har under det danske formandskab i den forbindelse sørget for, at drøftelserne ikke alene har vedrørt et fællesområde for visumpligt, men også spørgsmålet om et fællesområde for visumfrihed.

Jeg kan helt aktuelt tilføje, at de nævnte EF-ministre med ansvar for emigration skal mødes i København på onsdag i næste uge, altså den 9. december. Her vil jeg som formand naturligvis sørge for, at aspektet med visumfrihed som del af en fælles visumpolitik får plads i drøftelserne.

Vedrørende Frankrigs stilling kan jeg oplyse, at Frankrig har ophævet visumkravet over for følgende personer, der deltager i Europarådets arbejde i Strasbourg: Medlemmer af den parlamentariske forsamling, dommere i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, medlemmer af Den Europæiske Menneskerettighedskommission, delegationsdeltagere fra medlemsstater eller observatører, herunder administrativt personale og internationale funktionærer.

Vedrørende stillingen til det af Frankrig i øvrigt fastholdte visumkrav skal jeg sige, at jeg på minisessionen i Åbo i sidste måned havde lejlighed til at orientere Nordisk Råds juridiske udvalg. Også her fremhævede jeg, at vi fra dansk side lægger vægt på, at der arbejdes for, at nordiske statsborgere kan indrejse visumfrit i alle EF-lande.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg synes, der i det lå et løfte om, at der på mødet i næste uge vil blive gjort en indsats, og det vil jeg som sagt gerne takke ministeren for.

De indskrænkninger i restriktionerne for så vidt angår deltagelse i Europarådsmøderne kender jeg godt til, og det gør nordmænd, svenskere, østrigere og islændinge, som vi taler om, også, men jeg er ganske enig med dem, der har kritiseret disse delvise indskrænkninger i visumtvangen, for det er ikke bare et spørgsmål om at lette arbejdet for den pågældende organisation, men også om at leve op til gentagne erklæringer også fra fransk side om den europæiske ånd og behovet for et europæisk samarbejde og europæisk skæbnefællesskab. Og det kan ærlig talt virke lidt dobbeltmoralisk, hvis man udsteder sådanne fine erklæringer og det så ikke svarer til realiteten.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren, om han ikke er enig i følgende betragtninger: For det første er det i og for sig en uberettiget mistanke for at være udgangspunkt for terrorister og terrorvirksomhed, der rettes mod disse lande. Island, Sverige, Norge og Østrig er vel ikke mere end vi andre arnested for terrorvirksomhed, så er ministeren enig i, at dette er en uberettiget mistanke?

For det andet: Er det ikke klogt af hensyn til indsatsen også mod den internationale terrorisme, at de foranstaltninger, der sættes i værk, er så effektive som overhovedet muligt, og er en visumtvang som den, vi har her, efter ministerens opfattelse en effektiv foranstaltning?

Preben Møller Hansen (FK):

Dette her skal kun betragtes som et høflighedsspørgsmål. Er ministeren opmærksom på, at folk, der påmønstrer den danske handelsflådes skibe, der ligger i Frankrig, også skal have visum, hvis de har f.eks. skandinavisk oprindelse? Vil ministeren tage det op under de videre forhandlinger, så det kan blive ophævet?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne takke hr. Preben Møller Hansen for oplysningen. Det er da ganske rigtigt, at det gør forholdene endnu værre efter det, vi ser her med hensyn til Frankrigs stilling. Jeg deler den opfattelse, som hr. Bjørn Elmquist gav udtryk for her, og som jeg jo også – det er vist for lige et år siden – havde lejlighed til i Strasbourg at høre af hr. Bjørn Elmquist på en udmærket måde gjorde gældende, nemlig at denne visumpligt, der blev indført af Frankrig, virker uheldigt over for det europæiske samarbejde.

Jeg mener også, at hr. Bjørn Elmquist har ret i, at det kan opfattes som en uberettiget mistanke, og jeg mener ikke, det er rimeligt over for de lande, som hr. Bjørn Elmquist nævnedes, at tale om, at der kan være mistanke i denne henseende.

Hvad angår effektiviteten, vil jeg gerne sige, at visumpligten i sig selv måske ikke er det mest effektive, når det gælder om at forhindre, at terrorister kommer ind i et land, men sammenkædet med andre foranstaltninger mener jeg det kan have en vis betydning. Men betydningen er jo nok noget større, for at sige det meget mildt, i forhold til en række andre lande. Jeg siger dette for at sige, at det, der arbejdes med inden for